

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Jitky Zavřelové a soudců JUDr. Milana Podhrázkého, Ph.D a Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D. ve věci žalobce: **X X**, se sídlem X, X, zastoupen JUDr. Tomášem Sokolem, advokátem se sídlem Sokolská 60, 120 00 Praha 2, proti žalovaným: **1) Krajské ředitelství policie Středočeského kraje**, se sídlem Na Baních 1535, 156 64 Praha 5, a **2) Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu,

t a k t o :

- I. Žaloba se o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Žalobci se ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení vrací soudní poplatek ve výši 4.000 Kč.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se žalobou, podanou soudu dne 27. 6. 2017, podle části třetí, hlavy druhé, dílu třetího zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá, aby soud žalovaným uložil upustit od zákazu provádění „*veškerých činností na dotčených pozemcích skládky X – X, především provádění navážky a její úpravy*“, který byl žalobci uložen upozorněním a výzvou Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, Územního odboru Praha venkov – západ, Oddělení služby kriminální policie a vyšetřování ze dne 28. 4. 2017, č. j. KRPS-71536-23/TČ-2017-011681-HB (dále jen „výzva“). Současně se žalobce domáhá určení, že upozornění a výzva představuje nezákonný zásah do jeho práv. Z této výzvy a z dalších listin, které žalobce k žalobě přiložil, plyne, že výzva byla vydána v rámci trestního řízení vedeného pro podezření ze spáchání trestného činu poškozování cizí věci dle § 228 trestního zákoníku v souvislosti se „skládkou X – X“.

Krajský soud v Praze nejprve posuzoval, zda jsou dány podmínky řízení a podaná žaloba přípustná (tedy věcně projednatelná), přičemž dospěl k závěru, že tomu tak není. Základním východiskem pro posouzení projednatelnosti žaloby na ochranu před nezákonným zásahem je ustanovení § 82 s. ř. s., podle něhož každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.

Soudy činné ve správním soudnictví jsou nicméně oprávněny vést řízení a rozhodovat pouze ve věcech, které jsou svěřeny do jejich pravomoci (srov. § 4 s. ř. s.). Mimo jiné správní soudy poskytují ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu [srov. § 4 odst. 1 písm. c) s. ř. s.]. Správním orgánem přitom je podle § 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s. orgán moci výkonné, orgán územního samosprávného celku, jakož i fyzická nebo právnická osoba nebo jiný orgán, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy. V případě úkonu policejního orgánu je proto třeba vždy rozlišovat, zda jde o úkon učiněný v rámci trestního řízení, nebo o úkon v rámci jeho působnosti ve veřejné správě. Vyřešení této otázky je klíčové pro zjištění, zda je v dané věci dána pravomoc správních soudů či nikoli.

Soudní judikatura je v tomto ohledu dlouhodobě stabilní. Lze například poukázat již na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 8. 2003, čj. Na 579/2003 - 10, podle něž ze soudního řádu správního ani z žádného jiného zákona nevyplývá, že by správním soudům byla založena kompetence rozhodovat ve věci samé v soudně trestních věcech nebo ve věcech přestupkových, přezkoumávat postup orgánů činných v trestním řízení nebo prošetřovat a vyřizovat stížnosti na jejich tvrzený nesprávný postup. Podobný závěr, byť ve vztahu ke státnímu zastupitelství, nikoliv k Policii ČR, učinil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 27. 10. 2005, č. j. 6 As 58/2004 - 45 (č. 1407/2007 Sb. NSS), a na půdorysu řízení o ochraně před nezákonným zásahem také v rozsudku ze dne 28. 4. 2005, č. j. 2 Aps 2/2004 - 69 (č. 623/2005 Sb. NSS). Z novějších rozhodnutí lze poukázat například na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 10. 2008, čj. 8 As 28/2008 - 29, ze dne 18. 2. 2010, č. j. 7 Aps 1/2010 - 53, na usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 11. 12. 2012, č. j. 46 A 56/2012-68, nebo též na nález Ústavního soudu ze dne 14. 3. 2017, sp. zn. II. ÚS 3173/16 (týkající se policejního zásahu v usedlosti X). Krajský soud v nyní posuzované věci neshledal důvodu, aby se od své ustálené judikatury odchýlil. Jakkoliv na základě této judikatury nelze učinit závěr, že je jakékoliv rozhodnutí policejních orgánů, resp. jakýkoliv postup či nečinnost policejních orgánů, vyňato z přezkumu soudů ve správním soudnictví, lze uzavřít, že je tomu tak v případech, kdy se policejní orgány nachází v pozici orgánu činného v trestním řízení.

Žalobce se domáhá ochrany před výzvou, která byla učiněna v rámci trestního řízení vedeného pro podezření ze spáchání trestného činu poškozování cizí věci dle § 228 trestního zákoníku v souvislosti se „skládkou X – X“ a směřovala k okamžitému zastavení veškeré činnosti na dotčených pozemcích „skládky X – X“, především k zastavení provádění navážky a její následné úpravě.

Věcná působnost policie je vymezena v ustanovení § 2 zákona č. 273/2008 Sb, o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o policii“), dle něhož je úkolem policie „chránit bezpečnost osob a majetku a veřejný pořádek, předcházet trestné činnosti, plnit úkoly podle trestního řádu a další úkoly na úseku vnitřního pořádku a bezpečnosti svěřené jí zákony, přímo použitelnými předpisy Evropské unie nebo mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu.“ Pro souzený případ je zásadní především povinnost „plnit úkoly podle trestního řádu“, která v sobě zahrnuje odhalování trestné činnosti včetně případných opatření k předcházení trestné činnosti dle § 158 odst. 1 trestního řádu. Právě takovým opatřením je výzva, a žalobce se tedy domáhá ochrany před zásahem, který byl způsoben v rámci trestního řízení. Jak vyplývá ze setrvalé judikatury soudů, která byla shrnuta shora, poskytování ochrany před úkony

orgánů činných v trestním řízení není v pravomoci správních soudů. Žalobce nicméně může k ochraně svých práv v rámci trestního řízení využít autonomní přezkumné a stížnostní mechanismy zakotvené v zákoně č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů.

S ohledem na výše uvedené krajský soud žalobu odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., neboť v projednávané věci není dána pravomoc soudů ve správním soudnictví a tento nedostatek podmínky řízení je neodstranitelný. Za těchto okolností krajský soud nerozhodoval o návrhu žalobce na vydání předběžného opatření.

Krajský soud se pro nadbytečnost nezabýval ani otázkou, kterému z žalovaných je s ohledem na žalobní tvrzení přiřitatelné jednání, jež má být podle žalobce nezákonným zásahem. Nepostupoval tedy ani v intencích usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 12. 2014, čj. Nad 224/2014-53 (č. 3196/2015 Sb. NSS) a nevyzýval žalobce, aby případně reagoval úpravou označení žalovaného. Důvod odmítnutí žaloby totiž tkví v samotném napadeném úkonu a nikoli v tom, komu má být tento úkon právně přiřčen.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta. Vzhledem k tomu, že žaloba byla odmítnuta, soud ve smyslu ustanovení § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, vrátil žalobci zaplacený soudní poplatek ve výši 4.000 Kč. Soudní poplatek bude žalobci vrácen do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 21. července 2017

Mgr. Jitka Zavřelová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost: Alena Léblová